

Sygn. akt II K 312/16

(...).538.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Szubinie w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Ewa Sozańska-Walczak

Protokolant: stażysta Marika Tubiszewska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Szubinie -/-

po rozpoznaniu w dniach 02/11/2016 r. i 21/11/2016 r. sprawy:

R. B. s. S. i A. z domu S., ur. (...) w m. Ż., zam. (...)-(...) B., (...), karanego

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 3 czerwca 2016 roku w godzinach popołudniowych w B. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważył funkcjonariusza Policji z Komisariatu Policji w B. sierż. M. S. podczas i w związku z pełnieniem przez wyżej wymienionego obowiązków służbowych polegających na realizowaniu interwencji w ten sposób, że kierował w stosunku do wyżej wskazanego pokrzywdzonego słowa wulgarne i powszechnie uznane za obelżywe oraz opluł pokrzywdzonego, a ponadto w tym samym czasie i miejscu naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji z Komisariatu Policji w B. sierż. M. S. podczas i w związku z pełnieniem przez wyżej wymienionego obowiązków służbowych polegających na realizowaniu interwencji poprzez szarpanie wyżej wskazanego pokrzywdzonego za mundur, kopanie go oraz oplucie, a także w tym samym czasie i miejscu groził sierż. M. S. popełnieniem przestępstwa na jego szkodę w postaci pozbawienia wyżej wskazanego pokrzywdzonego życia, które to groźby wzbudziły w M. S. uzasadnioną obawę ich spełnienia, a czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie od dnia 12 kwietnia 2014 roku do dnia 6 października 2015 roku z zaliczeniem okresu od 16 marca 2013 roku do dnia 17 marca 2013 roku kary łącznej jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 13 maja 2015 roku, zapadłym na kanwie sprawy o sygnaturze akt II K 74/15, który to wyrok łączył między innymi orzeczoną w stosunku do R. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 31 października 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 208/13 karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 222 § 1 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz orzeczoną w stosunku do R. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 31 października 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 208/13 karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

tj. o czyn z art. 222 § 1 kk w zb. z art. 190 § 1 kk w zb. z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

2. w dniu 3 czerwca 2016 roku w godzinach popołudniowych w B. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważył funkcjonariusza Policji z Komisariatu Policji w B. sierż. shtab. M. B. podczas i w związku z pełnieniem przez wyżej wymienionego obowiązków służbowych polegających na realizowaniu interwencji w ten sposób, że kierował w stosunku do wyżej wskazanego pokrzywdzonego słowa wulgarne i powszechnie uznane za obelżywe, a ponadto w tym samym czasie i miejscu naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji z Komisariatu Policji w B. sierż. shtab. M. B. podczas i w związku z pełnieniem przez wyżej wymienionego obowiązków służbowych polegających na realizowaniu interwencji poprzez szarpanie wyżej

wskazanego pokrzywdzonego za mundur oraz kopanie go, a także w tym samym czasie i miejscu groził sierż. sztab. M. B. popełnieniem przestępstwa na jego szkodę w postaci pozbawienia wyżej wskazanego pokrzywdzonego życia, które to groźby wzbudziły w sierż. sztab. M. B. uzasadnioną obawę ich spełnienia, a czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie od dnia 12 kwietnia 2014 roku do dnia 6 października 2015 roku z zaliczeniem okresu od 16 marca 2013 roku do dnia 17 marca 2013 roku kary łącznej jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 13 maja 2015 roku, zapadłym na kanwie sprawy o sygnaturze akt II K 74/15, który to wyrok łączył między innymi orzeczoną w stosunku do R. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 31 października 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 208/13 karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 222 § 1 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz orzeczoną w stosunku do R. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 31 października 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 208/13 karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

tj. o czyn z art. 222 § 1 kk w zb. z art. 190 § 1 kk w zb. z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

3. w dniu 6 lipca 2016 roku o godzinie 19:20 w B. przy ul. (...) w budynku Komisariatu Policji w B., znieważał funkcjonariuszy Policji z Komisariatu Policji w B. w osobach sierż. sztab. A. Ł. oraz st. sierż. D. R. podczas i w związku z pełnieniem przez wyżej wymienionych obowiązków służbowych, w ten sposób, że kierował w stosunku do wyżej wskazanych pokrzywdzonych słowa wulgarne i powszechnie uznane za obelżywe, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie od dnia 12 kwietnia 2014 roku do dnia 6 października 2015 roku z zaliczeniem okresu od 16 marca 2013 roku do dnia 17 marca 2013 roku kary łącznej jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 13 maja 2015 roku, zapadłym na kanwie sprawy o sygnaturze akt II K 74/15, który to wyrok łączył między innymi orzeczoną w stosunku do R. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 31 października 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 208/13 karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 222 § 1 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz orzeczoną w stosunku do R. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 31 października 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 208/13 karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

tj. o czyn z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

orzeka:

I. uznaje oskarżonego R. B. za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach 1 i 2 aktu oskarżenia, to jest za winnego występku z art. 222 § 1 kk w zb. z art. 190 § 1 kk w zb. z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, i za to po przyjęciu, iż czyny te stanowią ciąg przestępstw, na podstawie art. 222 § 1 kk przy zastosowaniu art. 11 § 3 kk w zw. z art. 91 § 1 kk skazuje go na karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

II. tegoż oskarżonego uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 3 aktu oskarżenia, to jest za winnego występu z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, i za to na podstawie art. 226 § 1 kk skazuje go na karę 3 /trzech/ miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 91 § 2 kk w zw. z art. 86 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę łączną 7 /siedmiu/ miesięcy pozbawienia wolności;

IV. zwalnia oskarżonego z opłaty, pozostałymi kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

SSR Ewa Sozańska-Walczak

II K 312/16

UZASADNIENIE

W dniu 3 czerwca 2016r. funkcjonariusze Komisariatu Policji w B. z polecenia dyżurnego udali się na interwencję na ulicę (...) w B.. Na miejscu okazało się, że oskarżony R. B. dobijał się do drzwi mieszkania S. R., wulgarnie i głośno się zachowywał. Oskarżony był na miejscu i znajdował się pod działaniem alkoholu, przy czym nadal był głośny, wulgarnie się odzywał i nie reagował na polecenia. Postanowili go zatrzymać do wytrzeźwienia. W drodze do komisariatu i w komisariacie oskarżony nadal używał wobec policjantów słów wulgarnych, a także ich obrażał, groził. Funkcjonariusza S. jeszcze opluł, po czym rzucił się na niego. Musieli użyć siły fizycznej, aby go obezwładnić i jeszcze wtedy kopał ich, szarpał za mundury. Po założeniu kajdanek w sposób wulgarny groził im pozbawieniem życia. Groźby te dla świadków były realne.

Do kolejnego incydentu doszło w dniu 6 lipca 2016r. na terenie Komisariatu Policji w B.. Około godziny 19;20, w czasie, gdy służbę pełnili funkcjonariusze D. R. i A. Ł., oskarżony przyszedł do komisariatu, i chciał się przebadać alkomatem. D. R. włączył urządzenie i poprosił oskarżonego, aby poczekał. R. B. zaczął po chwili awanturować się, kopać w kratę, wulgarnie krzyczeć. Nie reagował na zwracane mu uwagi i znieważał wulgarnie funkcjonariuszy. Musieli zastosować wobec niego siłę fizyczną i założyć kajdanki. Nawet wtedy nie zmienił swojego zachowania i nadal używał wobec policjantów wulgarnych określeń.

(częściowo wyjaśnienia oskarżonego –k. 7; 64-65; zeznania świadków: M. S. –k. 12-14, 103v; M. B. –k. 17-19, 103v-104; D. R. –k. 22-23, 104; A. Ł. -28-29, 106-106v)

Oskarżony R. B. był uprzednio wielokrotnie karany, w tym także za przestępstwa podobne. (karta karna -k. 46-47; odpisy wyroków – k. 40-44,67-75))

Oskarżony R. B. przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym w pełni przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów popełnionych w dniu 3 czerwca 2016r. i odmówił złożenia wyjaśnień. (k. 7) Przesłuchany raz jeszcze w związku z kolejnymi zarzutami dotyczącymi dnia 6 lipca 2016r. – nie przyznał się do popełnienia tych czynów i odmówił składania wyjaśnień. (k. 36-37) Przesłuchany ponownie nie przyznał się do popełnienia żadnego z zarzucanych mu przestępstw i także odmówił złożenia wyjaśnień. (k. 64-65)

Podczas rozprawy oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że jest alkoholikiem. Pamięta zdarzenia i nie wykluczył, że użył wobec funkcjonariuszy słów wulgarnych, ale na pewno nie groził im pozbawieniem życia i nie szarpał. To on jest ciągle pobity i trafia do szpitala. (k. 103v)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdzie przyznał się do stawianych zarzutów, przyznał, że jest alkoholikiem i prawdopodobnie używał słów wulgarnych wobec funkcjonariuszy. Jest to potwierdzone zeznaniami świadków. Sąd nie dał natomiast wiary tym fragmentom wyjaśnień, gdzie oskarżony zaprzeczył, aby szarpał się z policjantami czy im groził. Zeznania świadków są w tym zakresie konsekwentne i spójne i nie mieli powodu, aby zeznawać nieprawdę. Oskarżony sam przyznał, że jest alkoholikiem, czyny popełnił będąc w stanie nietrzeźwości, kiedy to nie kontrolował swojego zachowania i mógł nie pamiętać wszystkich okoliczności zdarzeń.

Świadek M. S. zeznał, że jest funkcjonariuszem Komisariatu Policji w B.. W dniu 3 czerwca 2016r. w czasie pełnienia służby razem z M. B.. O godzinie 14;40 z polecenia dyżurnego udali się na ulicę (...), gdzie miało dojść do awantury. Na miejscu zastali R. B., który był pod wyraźnym działaniem alkoholu i zachowywał się głośno i wulgarnie. Nie reagował na polecenia, zbił butelkę na ulicy. Podjęli decyzję o zatrzymaniu oskarżonego do wytrzeźwienia. W drodze do komisariatu B. był wobec nich wulgarny a w komisariacie, podczas sporządzania dokumentacji używał wobec nich słów wulgarnych i obelżywych, groził, opluł świadka i rzucił się na niego. Wspólnie z B. próbowali go obezwładnić, i wówczas kopał ich i szarpał za mundury. Użyli wobec niego (...). Po czym założyli kajdanki na ręce. Także wówczas szarpał się i krzyczał, grożąc im pozbawieniem życia. Świadek obawiał się, że oskarżony może te groźby spełnić. (k. 12-13, 103v)

Świadek M. B. zeznał, że w dniu 3 czerwca 2016r. razem z M. S. z polecenia dyżurnego pojechali na interwencję na ulice (...). Na miejscu S. R. poinformował ich, że R. B. dobijał się do jego mieszkania zachowując się przy tym głośno i wulgarnie oraz ubliżał jego żonie. Oskarżony był na miejscu i pod wyraźnym wpływem alkoholu. Nadal był głośny i wulgarny, nie reagował na polecenia. Podjęli decyzję o doprowadzeniu go do wytrzeźwienia. W drodze i na komisariacie oskarżony cały czas był wulgarny i groził im, opluł S. i rzucił się na niego. Kiedy próbowali go obezwładnić szarpał ich za mundury i kopał. Musieli użyć chwytów obezwładniających i miotacza gazu zanim założyli mu kajdanki. Nadal szarpał się i groził im pozbawieniem życia. Świadek obawiał się spełnienia tych gróźb. (k. 17-18,103v-104)

Świadek A. Ł. (...) R. są funkcjonariuszami Policji zatrudnionymi w KP w B.. W dniu 5 lipca 2016r. pełnili służbę patrolową . Około godziny 19:20 , kiedy przebywali w budynku komisariatu, przyszedł R. B., który chciał się poddać badaniu na zawartość alkoholu. R. uruchomił urządzenie i poprosił oskarżonego, aby poczekał. Po chwili oskarżony zaczął kopać w kratę i używać wobec nich słów wulgarnych. R. polecił mu, aby zachowywał się spokojnie, ale nic to nie dało. B. był agresywny, wyzywał ich wulgarnie, nie reagował na polecenia, więc musieli zastosować wobec niego siłę fizyczną i założyć kajdanki. Przebywając w świetlicy cały czas ich obrażał używając wulgarnych określeń. (k. 28-29,106-106v ; i 32-33 ;104)

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, gdyż są zbieżne i konsekwentne a jako obcy dla oskarżonego, nie pozostający z nim w żadnym konflikcie, nie mieli powodu bezpodstawnie go obciążać.

W świetle powyższych ustaleń, wina oskarżonego R. B. nie budzi, zdaniem sądu, żadnych wątpliwości i polega na tym, że :

1/ w dniu 3 czerwca 2016r. w godzinach popołudniowych w B. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważył funkcjonariusza Policji z komisariatu Policji w B. sierż. M. S. podczas i w związku z pełnieniem przez wyżej wymienionego obowiązków służbowych polegających na realizowaniu interwencji, w ten sposób, że kierował w stosunku do wyżej wskazanego pokrzywdzonego słowa wulgarnie i powszechnie uznane za obelżywe oraz opluł pokrzywdzonego, a ponadto w tym samym miejscu i czasie naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji z Komisariatu Policji w B. sierż. M. S. podczas i w związku z pełnieniem przez wyżej wymienionego obowiązków służbowych polegających na realizowaniu interwencji poprzez szarpanie wyżej wskazanego pokrzywdzonego za mundur, kopanie go oraz oplucie, a także w tym samym miejscu i czasie groził sierż. M. S. popełnieniem przestępstwa na jego szkodę w postaci pozbawienia wyżej wskazanego pokrzywdzonego życia, które to groźby wzbudziły w M. S. uzasadnioną obawę spełnienia, a czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie od 12 kwietnia 2014 roku do dnia 6 października 2015r. z zaliczeniem okresu od 16 marca 2013 roku do dnia 17 marca 2013r. kary łącznej jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 13 maja 2015 roku, zapadłym na kanwie sprawy o sygnaturze akt IIK 74/15, który to wyrok łączył między innymi orzeczoną w stosunku do R. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 31 października 2013r. w sprawie o sygnaturze akt IIK 208/13 karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 222 § 1 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz orzeczoną w stosunku do R. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 31 października 2013r. w sprawie o sygnaturze akt IIK 208/13 karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art., 226 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

Czynem tym wyczerpał znamiona występku z art. 222 § 1 kk w zb. z art. 190 § 1kk w zb. z art. 226 § 1kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

2/ / w dniu 3 czerwca 2016r. w godzinach popołudniowych w B. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, znieważył funkcjonariusza Policji z komisariatu Policji w B. sierż. sztab. M. B. podczas i w związku z pełnieniem przez wyżej wymienionego obowiązków służbowych polegających na realizowaniu interwencji, w ten sposób, że kierował w stosunku do wyżej wskazanego pokrzywdzonego słowa wulgarnie i powszechnie uznane za obelżywe oraz opluł pokrzywdzonego, a ponadto w tym samym miejscu i czasie naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji z Komisariatu Policji w B. sierż. Sztab. M. B. podczas i w

związku z pełnieniem przez wyżej wymienionego obowiązków służbowych polegających na realizowaniu interwencji poprzez szarpanie wyżej wskazanego pokrzywdzonego za mundur oraz kopanie go, a także w tym samym miejscu i czasie groził sierz. sztab. M. B. popełnieniem przestępstwa na jego szkodę w postaci pozbawienia wyżej wskazanego pokrzywdzonego życia, które to groźby wzbudziły w M. B. uzasadnioną obawę spełnienia, a czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie od 12 kwietnia 2014 roku do dnia 6 października 2015 r. zaliczeniem okresu od 16 marca 2013 roku do dnia 17 marca 2013 r. kary łącznej jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 13 maja 2015 roku, zapadłym na kanwie sprawy o sygnaturze akt IIK 74/15, który to wyrok łączył między innymi orzeczoną w stosunku do R. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 31 października 2013 r. w sprawie o sygnaturze akt IIK 208/13 karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 222 § 1 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz orzeczoną w stosunku do R. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 31 października 2013 r. w sprawie o sygnaturze akt IIK 208/13 karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art., 226 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

Czynem tym wyczerpał znamiona występku z art. 222 § 1 kk w zb. z art. 190 § 1 kk w zb. z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

Przy uznaniu, że czyny opisane w pkt 1 i 2 stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk

3/ w dniu 6 lipca 2016 roku o godzinie 19:20 w B. przy ulicy (...) w budynku Komisariatu Policji w B., znieważał funkcjonariuszy Policji z Komisariatu Policji w B. w osobach sierz. sztab. A. Ł. oraz st. S.. D. R. podczas i w związku z pełnieniem przez wyżej wymienionych obowiązków służbowych, w ten sposób, że kierował w stosunku do wyżej wskazanych pokrzywdzonych słowami wulgarnej powszechnie uznane za obelżywe, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie od 12 kwietnia 2014 roku do dnia 6 października 2015 r. zaliczeniem okresu od 16 marca 2013 roku do dnia 17 marca 2013 r. kary łącznej jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 13 maja 2015 roku, zapadłym na kanwie sprawy o sygnaturze akt IIK 74/15, który to wyrok łączył między innymi orzeczoną w stosunku do R. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 31 października 2013 r. w sprawie o sygnaturze akt IIK 208/13 karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art. 222 § 1 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz orzeczoną w stosunku do R. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie Wydziału II Karnego z dnia 31 października 2013 r. w sprawie o sygnaturze akt IIK 208/13 karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne z art., 226 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

Czynem tym wyczerpał znamiona występku z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

Nie ulega wątpliwości, że wszyscy wymieni w zarzutach funkcjonariusze w czasie popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów pełnili służbę i wykonywali czynności służbowe. W takiej sytuacji, podczas przeprowadzanych interwencji, zostali znieważeni przez niego. Oskarżony był wulgarny i używał tego rodzaju określeń wobec policjantów. Podczas zdarzenia w dniu 3 czerwca 2016 r. oprócz znieważenia, oskarżony naruszył nietykalność cielesną M. S.- opluwając go, szarpiąc za mundur i kopiąc oraz M. B., którego kopał i szarpał za mundur. R. B. w trakcie zajścia w tym dniu groził również obu pokrzywdzonym pozbawieniem życia, a groźby te wzbudziły w nich uzasadnioną obawę spełnienia. Jest oczywiste, że nietrzeźwy awanturujący się, używający wulgaryzmów i naruszający nietykalność pokrzywdzonych, oskarżony mógł budzić obawy funkcjonariuszy, że swoje groźby może spełnić.

R. B. zarzucanych mu czynów dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, gdyż popełnił je w ciągu 5 lat od odbycia kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Szubinie z dnia 13 maja 2015 r. w sprawie IIK 74/15, w którym to wyroku połączone zostały kary orzeczone za przestępstwa umyślne i podobne w sprawie IIK 208/13 i w innych sprawach.

Z uwagi na to, że czyny zarzucane oskarżonemu w pkt. 1 i 2 aktu oskarżenia popełnione zostały w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do

któregokolwiek z tych przestępstw, zachodziły przesłanki do uznania, iż stanowią one ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k.

Przy wymiarze kary oskarżonemu sąd wziął pod uwagę wielokrotną karalność, także za przestępstwa tego samego rodzaju, niepoprawność oskarżonego, brak poszanowania dla podstawowych zasad porządku prawnego. Okoliczności łagodzących sąd się nie dopatrył.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, wymierzone oskarżonemu R. B. kary:

- za czyny opisane w pkt 1 i 2 aktu oskarżenia, na podstawie art. 222 § 1 kk przy zastosowaniu art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk- 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn opisany w pkt 3 aktu oskarżenia, na podstawie art. 226 § 1 kk – 3 miesięcy pozbawienia wolności

są współmierne do stopnia zawinienia, szkodliwości społecznej i spełnią cele kary w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Wymierzając oskarżonemu karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności, sąd zastosował zasadę asperacji mając na uwadze bliskość czasową pomiędzy czynami, to samo zagrożone dobro ale też różne osoby pokrzywdzonych. W ocenie sądu, brak było podstaw do wymierzenia oskarżonemu kary łagodniejszego rodzaju. Był on już karany za przestępstwa podobne, odbywał kary pozbawienia wolności, ponownie popełnił przestępstwa po niecałym roku od opuszczenia zakładu karnego, zatem prognoza kryminologiczna jest wobec niego negatywna. W tej sytuacji oskarżony musi odczuć naganność swojego postępowania.

Z uwagi na sytuację majątkową, alkoholizm, orzeczona karę, sąd zwolnił oskarżonego z opłaty a kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

E. W.

/SSR w stanie spoczynku/

POUCZENIE

1. W terminie zawitym 7 (siedmiu) dni od daty ogłoszenia wyroku strona, podmiot określony w art. 416, a gdy ustawa przewiduje doręczenie wyroku, od daty jego doręczenia, strona, a w wypadku wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydanego na posiedzeniu, także pokrzywdzony / pokrzywdzona, mogą złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Sporządzenie uzasadnienia z urzędu nie zwalnia strony, wymienionego podmiotu oraz pokrzywdzonego / pokrzywdzonej od złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia. Wniosek składa się na piśmie. Wniosek nie pochodzący od oskarżonego powinien wskazywać tego z oskarżonych, którego dotyczy.

Wniosek powinien zawierać: oznaczenie organu, do którego jest skierowany, oraz sprawy, której dotyczy; oznaczenie oraz adres wnoszącego pismo; treść wniosku; datę i podpis składającego pismo. Za osobę, która nie może się podpisać, pismo podpisuje osoba przez nią upoważniona, ze wskazaniem przyczyny złożenia swego podpisu. We wniosku należy wskazać, czy dotyczy całości wyroku czy też niektórych czynów, których popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu / oskarżonej, bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu. Wniosek nie pochodzący od oskarżonego / oskarżonej powinien również wskazywać oskarżonego / oskarżoną, którego / której dotyczy § 2. Dla oskarżonego pozbawionego wolności, który nie ma obrońcy i nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku, termin wymieniony w § 1 biegnie od daty doręczenia mu wyroku.

3. 3(art. 119 k.p.k. i art. 422 § 1 i 2 k.p.k.).

Czynność procesowa dokonana po upływie terminu zawitego jest bezskuteczna (art. 122 § 1 k.p.k.).

Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia (art. 123 § 1 i 3 k.p.k.).

Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, w polskim urzędzie konsularnym lub złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu, a przez członka załogi polskiego statku morskiego – kapitanowi statku (art. 124 k.p.k.).

Jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 (siedmiu) dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana (art. 126 § 1 k.p.k.).

2. Od wyroku sądu pierwszej instancji stronom, podmiotowi określone w art. 416,a pokrzywdzonemu / pokrzywdzonej od wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydanego na posiedzeniu, przysługuje apelacja (art. 444 § 1 k.p.k.).²⁾

3. Termin zawity do wniesienia apelacji wynosi 14 (czternaście) dni i biegnie dla każdego uprawnionego od daty doręczenia mu wyroku z uzasadnieniem (art. 122 § 2 k.p.k. i art. 445 § 1 k.p.k.).

4. Apelację wnosi się na piśmie do sądu, który wydał zaskarżony wyrok (art. 428 § 1 k.p.k.).

5. Oskarżony / oskarżona ma prawo do korzystania przy sporządzeniu apelacji z pomocy ustanowionego przez siebie obrońcy (art. 6 k.p.k. i art. 83 § 1 k.p.k.), a strona inna niż oskarżony / oskarżona może ustanowić pełnomocnika (art. 87 § 1 k.p.k.). Do czasu ustanowienia obrońcy przez oskarżonego / oskarżoną pozbawionego / pozbawioną wolności, obrońcę może ustanowić inna osoba (art. 83 § 1 k.p.k.). Apelacja od wyroku sądu okręgowego, która nie pochodzi od prokuratora lub pełnomocnika będącego radcą prawnym, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata lub radcę prawnego (art. 446 § 1 k.p.k.).

6. Wydatki związane z ustanowieniem obrońcy albo pełnomocnika wykląda strona, która go ustanowiła (art. 620 k.p.k.).

7. Oskarżony / oskarżona / pokrzywdzony / pokrzywdzona w wypadku wydania na posiedzeniu wyroku warunkowo umarzającego postępowanie / oskarżyciel posiłkowy / oskarżyciel prywatny nieposiadający / nieposiadająca obrońcy / pełnomocnika może złożyć wniosek o wyznaczenie obrońcy / pełnomocnika w celu sporządzenia apelacji. Wnioskujący może zostać obciążony kosztami wyznaczenia takiego obrońcy / pełnomocnika (art. 444 § 2 i 3 k.p.k.).

8. Obrońca / pełnomocnik z urzędu wyznaczany jest z listy obrońców / pełnomocników lub jest pozbawiony wolności (art. 81a § 1 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).

9. Wniosek o wyznaczenie obrońcy / pełnomocnika z urzędu prezes sądu, sąd lub referendarz sądowy rozpoznaje niezwłocznie. Jeżeli okoliczności wskazują na konieczność natychmiastowego podjęcia obrony / reprezentacji, prezes sądu, sąd lub referendarz sądowy, telefonicznie lub w inny sposób stosownie do okoliczności, powiadamia stronę oraz obrońcę / pełnomocnika o wyznaczeniu obrońcy / pełnomocnika z urzędu (art. 81a § 2 i 3 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).

10. Strona może mieć jednocześnie nie więcej niż trzech obrońców albo pełnomocników (art. 77 k.p.k. i art. 88 zd. 2 k.p.k.).

11. Apelację co do winy uważa się za zwróconą przeciwko całości wyroku (art. 447 § 1 k.p.k.).

12. Apelację co do kary uważa się za zwróconą przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych (art. 447 § 2 k.p.k.).

13. Apelację co do środka karnego uważa się za zwróconą przeciwko całości rozstrzygnięcia o środkach karnych. Zaskarżyć można również brak rozstrzygnięcia w przedmiocie środka karnego (art. 447 § 3 k.p.k.).

14. W apelacji można podnosić zarzuty, które nie stanowiły lub nie mogły stanowić przedmiotu zażalenia (art. 447 § 4 k.p.k.).

15. Podstawą apelacji nie może być błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia, oraz rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka, związane z treścią zawartego porozumienia w sprawie wydania wyroku skazującego, wymierzenia określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przepadku lub środka kompensacyjnego lub rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu (art. 447 § 5 k.p.k.).

16. Prezes sądu pierwszej instancji odmówi przyjęcia apelacji, jeżeli apelacja zostanie wniesiona po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalna z mocy ustawy (art. 429 § 1 k.p.k.).

17. Jeżeli oskarżony / oskarżona jest nieletni / nieletnia lub ubezwłasnowolniony / ubezwłasnowolniona, jego / jej przedstawiciel ustawowy lub osoba, pod której pieczę oskarżony / oskarżona pozostaje, może podejmować na jego / jej korzyść wszelkie czynności procesowe, a przede wszystkim wnosić środki zaskarżenia, składać wnioski oraz ustanowić obrońcę (art. 76 k.p.k.).

18. (inne informacje wskazane przez sąd, nieuwzględnione w pkt 1-17) ³⁾

Wyjaśnienie:

W treści pouczenia, w nawiasach wskazano między innymi podstawę prawną danego twierdzenia; użyty skrót „k.p.k.” oznacza ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, której tekst został zamieszczony w Dzienniku Ustaw z 1997 r. Nr 89, poz. 555 i niektórych Dziennikach opublikowanych później.

1) stosuje się w sprawach o przestępstwa, z wyłączeniem spraw o przestępstwa skarbowe

2) o ile przepisy nie stanowią inaczej; jeśli przepis stanowi inaczej to należy pouczyć strony stosownie do brzmienia tego przepisu

3) uwzględnia się, o ile sąd tak postanowi